

missionerne en stor Tilfredsstillelse, da de i 1903 kunde gaa over fra en Ligning paa bedste Beskub til en Ligning efter faste Regler. Denne sidste Udtalelse viser mig, at den højtærede Minister ikke rigtig har forstaaet det, jeg sagde i Gaar, og den viser mig endvidere, at der aabenbart i den Kommune, hvor den højtærede Minister har været Medlem af Ligningskommissionen, har været lignet efter bedste Beskub, lige til vi fik Skattelovene af 1903. Men den højtærede Minister, som ved god Besked med Landets kommunale Forhold, ved meget godt, at da vi naaede 1903, havde man saa godt som overalt i Landet faaet vedtaget faste Regler at ligne efter — det var ikke blot i Maribo Amt, det var i Svendborg Amt og i de fleste Amter, at Sogneraadene ved deres Sammenslutninger havde faaet Amtsraadene til at give faste Regler, som vare blevne vedtagne omkring paa Sogneraadforeningernes Møder. Disse faste Regler vare ikke paalagte — det kunde de ifølge Lovgivningen ikke være —, men de fleste Sogneraad fulgte dem frivilligt. Selvfølgelig var der Sogneraad, som lod disse Regler ligge og blev ved den gamle, jeg vil ikke sige Slumpeligning — den var der saa godt som intet Sogneraad, der fulgte, — men Portionsligning. Altsaa de fleste Steder var der den Gang indført faste Regler. Naar jeg sagde, at der blev gjort et Indgreb i det kommunale Selvstyre, var det, fordi det viste sig, at det var umuligt at indføre disse faste Regler, som vi havde rundt omkring, kredsvis, amtsvis og herredsvis, under de Regler, som Skattelovene af 1903 gav for det ganske Land. Man blev altsaa nødt til rundt omkring i Kommunerne at ligne efter Skattelovene af 1903. Enkelte Steder lod det sig vedblivende gøre at blive ved de gamle Regler, men de fleste Steder blev man nødt til at forandre de Regler, man allerede havde lignet efter i flere Aar, og som vare Udtryk for, hvad indsigtfulde, dygtige Kommunalmedmænd havde fundet som retfærdige Regler netop for den Egn og den Kreds til at træffe, hvad der kunde kaldes en retfærdig Beskatning. Det kaldte jeg et Indgreb i det kommunale Selvstyre, og jeg mener, jeg havde Ret til at kalde det saadan.

Jeg tror, vi havde staaet os ved og vare komne til en retfærdigere Ligning end den, der indførtes, hvis vi havde kunnet blive ved de gamle Regler. Jeg tror, Lovgivningsmagten havde gjort rigtigt, om den den Gang i Stedet for — paa hvad

jeg i Gaar kaldte lidt bureaukratisk Vis, men hvad jeg maaske bedre kunde kalde uniformistisk Vis — at ville uniformere det ganske Land under saadanne bestemte Regler havde kunnet give en Lov, som forlangte Skatten fastsat efter et vist Skema, men ellers ikke efter nogen som helst Regel, saa at man rundt omkring i Landets forskellige Egne kunde ligne efter Regler, som passede for den Egn. Saa havde vi ganske vist faaet forskellige Skatteregler i de forskellige Amter, men i øvrigt kunde vi godt have dem skematisk formede saaledes, at man let kunde faa Oversigt over og en statistisk Opgørelse af, hvorledes der lignedes omkring i Landet. Saa vare vi komne til en overordentlig retfærdig Ordning af Kommunebeskatningen, og Kommunernes Selvstyre vilde være bleven bevaret. Det er altsaa min Mening med denne Tale om Indgreb i det kommunale Selvstyre.

De gamle Regler, mener jeg, vare bedre de allerfleste Steder, f. Eks.ovre i Maribo Amt, hvor vi have mange store Godsbesiddere, altsaa tidt i Kommunerne have en enkelt Skatteyder, der i den Grad oversvæver de andre Skatteydere, at Springet fra dem til ham er ganske uforholdsmæssigt. Der vare vore Regler blevne saadanne, at paa en Kapital, som en Mand ikke selv arbejdede med, men lod andre arbejde med for sig, altsaa paa en løs Kapital, som var ude paa Rente, lagde vi 100 pCt., og paa en Kapital, som en Mand selv arbejdede med i en fast Ejendom, lagde vi 50 pCt. Nu ville De straks kunne forstaa, at allerede dette, at ved at gaa til en Kildebeskatning af 50 pCt. af den løse Kapital og 33 $\frac{1}{3}$ pCt., som det praktisk er, paa Kapital, som staa fast i Ejendomme, forrykkede vi Skatteligningen derovre i saa betydelig Grad, at det begyndte at blive vanskeligt selv med Tillægs- og Fradragsprocenterne at faa en retfærdig Skatteligning, som vi før havde. Imidlertid ovre hos os kunde det lade sig gøre med disse Tillæg og Fradrag, men den højtærede Minister ved godt, at der er adskillige Kommuner, hvor det ikke lader sig gøre. Der findes endnu Kommuner, som ikke en Gang gaa efter Skattelovene. Da vi i Fjor havde Skatteloven til Behandling, oplyste den daværende Indenrigsminister, at f. Eks. Aarhus Kommune tillod sig uden videre at benytte en Fradragsprocent af helt op til 90. Det gøre disse Kommuner, fordi de ikke ville have en uretfærdig Skatteligning.

I samme Forbindelse kan jeg sige til